Dosarul nr. 2-2530/2024 /2-24149600-38-2-30122024-1/

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

Pronunțată public **16 aprilie 2025** în mun. Orhei
Hotărârea întocmită integral la **20 iunie 2025**

Judecătoria Orhei (sediul Central)
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Eugeniu Ciubotaru
Grefieră Diana Stovbîr

cu participarea reclamantei Elena Bushueva, a pârâtului Ion Jurea și a reprezentantului său, avocatul Valeriu Covaș, împuternicit prin mandatul avocațial seria MA, nr. 1769290 din 06 martie 2025, -

în sediul instanței, în ședință publică, în limba de stat, în procedură contencioasă a judecat pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Elena Bushueva împotriva lui Ion Juria cu privire la repararea prejudiciului moral,

a c o n s t a t a t :

Argumentele părților procesului:

La 30 decembrie 2024, a fost înregistrată cererea de chemare în judecată înaintată de către Elena Bushueva împotriva lui Ion Jurea cu privire la repararea prejudiciului moral.

În motivarea pretențiilor respective, reclamanta a indicat că la 29 octombrie 2024, se afla pe str. Mihai Eminescu din mun. Orhei. Ion Jurea a început un conflict pe un ton foarte ridicat, i-a aplicat lovituri peste piciorul stîng cu un scaun de metal. Ulterior, a îmbrîncit-o puternic.

Reclamanta a susținut că a scris o plângere la organele de poliție pe acest caz și s-a adresat medicului expert. A suferit leziuni corporale la genunchi și la mână. A avut de suferit dureri fizice precum și morale, or tot conflictul a avut loc în fața multor oameni. Toate aceste acțiuni ale pârâtului i-au provocat un stres enorm și senzații de frică.

A menționat că a depus o plîngere la Inspectoratul de Poliție, unde a prezentat înregistrare video, iar pârâtul a fost amendat nu conform legii.

Într-un final, Elena Bushueva a solicitat repararea prejudiciului moral, prin încasarea din contul lui Ion Jurea a sumei de 50000 lei.

Reclamanta și-a întemeiat cererea pe art. 1998 alin. (1), art. 2036 alin. (1) și art. 2037 Cod civil.

În cadrul ședinței din 10 aprilie 2025, pârâtul Ion Jurea a prezentat o referință asupra cererii de chemare în judecată înaintată de Elena Bushueva cu privire la repararea prejudiciului moral.

În cuprinsul acesteia, a subliniat că nu este de acord cu cererea de chemare în judecată. De fapt, i-a făcut o observație reclamantei ca să nu închidă calea de acces înspre ghereta unde activează. La această solicitare, Elena Bushueva nu a reacționat, dar a început să filmeze. A reiterat că acordul pentru a fi filmat nu a fost dat.

A mai indicat că reclamanta nu a demonstrat în niciun mod stresul care i-a fost cauzat.

Într-un final, a solicitat respingerea acțiunii civile ca fiind una neîntemeiată.

În cadrul ședinței de judecată, reclamanta, a susținut integral cererea de chemare în judecată, conform obiectului și temeiului formulat.

Pârâtul Ion Jurea, cît și reprezentantul acestuia, avocatul Valeriu Covaș, în cadrul ședinței de judecată, a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată, întrucît nu se consideră vinovat de careva fapte prejudiciabile.

Aprecierea instanței:

Studiind materialele pricinii, audiind părțile la proces, instanța de judecată consideră necesar de a admite parțial acțiunea Elenei Bushueva împotriva lui Ion Jurea cu privire la încasarea prejudiciului moral, din următoarele considerente de fapt și de drept.

Art. 239 Cod de procedură civilă prevede că hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

În corespundere cu art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Astfel, cu referire la circumstanțele de fapt, în ședința de judecată s-a constatat fără echivoc că la 29 octombrie 2024, de către Ofițerul superior operativ din cadrul Inspectoratului de Poliție Orhei a fost înregistrat apelul telefonic al cet. Elena Buchueva care a declarat că are un conflict cu cet. Ion Jurea pe str. M. Eminescu (f.d.9).

Tot la 29 octombrie 2024, reclamanta a depus o plîngere la Inspectoratul de Poliție Orhei pe acțiunile lui Ion Jurea (f.d.10).

La 12 noiembrie 2024, Inspectoratul de Poliție Orhei a emis o încheiere în rezultatul verificării sesizării înregistrate în REI-2 al IP Orhei cu nr. 9814 din 29 octombrie 2024, prin care s-a decis a recunoaște vinovat pe cet. Ion Jurea în comiterea contravenției prevăzute de art. 78 alin. (1) Cod contravențional și i-a aplicat sancțiune în conformitate cu norma incriminată.

Ca urmare, la 12 noiembrie 2024, Ion Jurea a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 78 alin. (1) din Codul contravențional al Republicii Moldova, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de amendă, fapt confirmat prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 576530 (f.d.8).

Prin scrisoarea Inspectoratului de Poliție Orhei nr. 19941 din 13 noiembrie 2024, Elena Bushueva a fost informată că plângerea înregistrată cu referire la pretinsele acțiuni ilegale ale cet. Ion Jurea, a fost înregistrată în Registrul de evidență a altor informații cu privire la infracțiuni și incidente cu nr. 9814. Astfel, s-a constatat că acțiunile lui Ion Jurea se încadrează în prevederile art. 78 alin. (1) (Vătămarea integrității corporale) Cod Contravențional și în privința acestuia a fost întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție în temeiul articolului sus-menționat, fiind aplicată sancțiune sub forma de amendă (f.d.6).

Conform raportului de expertiză judiciară nr. 202425P0455 din 04 noiembrie 2024, la cet. Elena Bushueva s-au constatat echimoze la nivelul brațului stâng și genunchiul stâng, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, care putea fi un scaun, prin mecanism de lovire/compresie, posibil corespund timpului și circumstanțelor indicate în solicitare și celor expuse de persoana examinată, condiționează dereglarea sănătății nu mai mult de 6 zile și în baza acestui criteriu, se califică ca vătămare neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății.

Potrivit art. 9 alin. (1) Cod civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile.

Conform art. 19 Cod civil, alin. (1) și (3), În condițiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial și nepatrimonial cauzat astfel. Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferințele fizice și psihice, precum și diminuarea calității vieții. În cazul vătămării sănătății, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacități a corpului uman (prejudiciu biologic).

Art. 20 alin. (1) al aceluiași Cod reglementează că dacă prin lege nu se prevede altfel, persoana răspunde numai pentru prejudiciul cauzat prin fapta sa săvîrșită cu vinovăție sub forma intenției sau imprudenței.

Ab initio, este lesne de accentuat că pentru antrenarea răspunderii delictuale este necesar un fapt juridic. Acest rol îl îndeplinește temeiul răspunderii delictuale. Temeiul răspunderii delictuale este componenţa delictului civil, iar componenţa delictului civil include următoarele condiţii: prejudiciul, fapta ilicită, raportul cauzal dintre faptă şi prejudiciu şi vinovăţia. Acestea sunt condiţiile generale necesare pentru antrenarea răspunderii delictuale. Lipsa unei condiţii, potrivit regulii generale, exclude răspunderea delictuală.

În aceeași ordine de idei, conform jurisprudenței Curţii Europene a Drepturilor Omului şi jurisprudenței naționale constante, prevederile Codului de procedură penală sunt aplicabile cauzelor contravenționale, or amenda contravențională nu are scopul de compensare materială pentru prejudiciu, dar are, în esenţă, scopul de a pedepsi şi de a preveni, acest caracter punitiv fiind, tradiţional, caracteristica distinctivă a pedepselor penale (a se vedea cauza Ziliberberg contra Moldovei).

Astfel, în corespundere cu art. 219 Cod de procedură penală al Republicii Moldova, persoanele fizice şi juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acţiunile interzise de legea penală pot intenta o acţiune civilă privitor la despăgubire.

Conform art. 387 alin. (1) Cod contravențional, este victimă persoana fizică sau persoana juridică căreia, prin contravenție, i-au fost cauzate prejudicii morale, fizice sau materiale.

Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferințele fizice și psihice, precum și diminuarea calității vieții. În cazul vătămării sănătății, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacități a corpului uman (prejudiciu biologic).

Potrivit prevederilor art. 1998 alin. (1) Cod civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

Coroborând în prezenta speță, circumstanțele de fapt cu normele de jure pertinente, se constată cu certitudine vinovăţia lui Ion Jurea în comiterea contravenţiei prevăzută de art. 78 alin. (1) din Cod contravențional ”Vătămarea integrității corporale , adică maltratarea sau alte acţiuni violente care au cauzat vătămare neînsemnată a integrității corporale”, vinovăţie constatată prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 576530 din 12 noiembrie 2024 și decizia de sancționare din aceeași zi.

Ținând cont de faptul că reclamantei Elena Bushueva i-a fost cauzat un prejudiciu printr-o acțiune interzisă de legea contravențională, potrivit art. 219 alin. (4) Cod de procedură penală, coroborat cu jurisprudenţa CtEDO şi prevederile Codului contravențional, aceasta cu certitudine beneficiază de dreptul la repararea prejudiciului moral.

Conform art. 2036 alin. (1) și (2) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri. Prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial.

Prin prisma art. 2037 Cod civil, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luînd în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate. La determinarea despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului.

Subsecvent, instanța notează că remunerația/compensația prejudiciului moral are scopul de a repara de fapt prin echivalent bănesc suferinţele psihice şi fizice cauzate de către făptuitor, astfel încât cuantumul acesteia trebuie să fie echitabil şi proporţional suferinţelor cauzate, adjudecarea unei sume ce ar depăşi aceste principii fiind contrară legii şi constituind o îmbogăţire fără justă cauză.

Deci, instanţele de judecată urmează să ia în consideraţie la determinarea mărimii compensaţiei pentru prejudiciul moral, atât aprecierea subiectivă privind gravitatea cauzării suferinţelor psihice sau fizice părţii vătămate, cât şi datele obiective care certifică acest fapt, îndeosebi: importanţa vitală a drepturilor personale nepatrimoniale şi a bunurilor (viaţa, sănătatea, libertatea, inviolabilitatea locuinţei, secretul personal şi familial, onoarea, demnitatea şi reputaţia profesională etc.); nivelul (gradul) suportării de către persoana vătămată a suferinţelor psihice sau fizice (lipsirea de libertate, pricinuirea vătămării corporale, decesul persoanelor apropiate (rudelor), pierderea sau limitarea capacităţii de muncă etc.); felul vinovăţiei (intenţia, imprudenţa) persoanei care a cauzat prejudiciul, în cazul în care pentru repararea prejudiciului moral este necesară prezenţa ei.

Instanţele judecătoreşti, la determinarea mărimii prejudiciului moral în echivalent bănesc, sunt în drept să ia în consideraţie şi alte circumstanţe probatoare prin actele pricinii, în particular, situaţia familială şi materială a persoanei care poartă răspundere pentru cauzarea prejudiciului moral părţii vătămate, intenția acestuia în cadrul comiterii faptei ilicite.

In concreto, prejudiciul moral instanţa l-a apreciat ca fiind prezent în speţă, or acțiunile bruște ale lui Ion Jurea îndreptate în privința Elenei Bushueva, au provocat suferințe fizice și psihice, anxietate, stres, respectiv, care indubitabil implică cauzare de daună morală.

Totodată, instanța consideră că suma solicitată în mărime de 50000 lei cu titlu de prejudiciul moral este una excesivă, dar și ținînd cont de faptul că Ion Jurea a fost deja pedepsit pentru fapta ilegală comisă, prin sancționarea pârâtului cu amenda respectivă, scopul legii de a pedepsi şi preveni a fost atins, iar acest fapt deja reprezintă o anumită satisfacție echitabilă pentru reclamantă. La fel, instanța de judecată conchide că reclamantei i-au fost cauzate suferințe în urma incidentului produs, însă, reieșind din toate circumstanțele cauzei, întinderea acestora nu este atît de excesivă după cum pretinde Elena Bushueva. Or, pe de o parte, caracterul leziunilor corporale sunt vădit neînsemnate și pe de altă parte, reclamanta cu pârâtul fiind vecini la locurile de muncă, sunt în relații extrem de ostile de mai mult timp. Or, aceștia se provoacă reciproc și sunt părți ale mai multor plîngeri, procese de judecată pendinte. Concomitent, faptul petrecerii altercației în public, dar și personalitatea pîrîtului, care nu poate fi catalogat ca un agresor periculos, duc la concluzia că pericolul pentru reclamantă nu a fost unul excesiv și capabil de a produce urmări irecuperabile. Totodată, instanța mai ia în calcul că reclamanta nu a fost bătută, maltratată, ci, în timpul altercației, bruscată în urma unei izbucniri de nervi a pîrîtului (probabil legată de faptul că lui Ion Jurea îi repugnă Elena Bushueva).

Cu alte cuvinte, instanța accentuează că în mod indubitabil, victima fiind permanent în conflict deschis cu contravenientul, nu poate percepe pericolul în sensul descris și fapta, nicidecum produce un asemenea șoc emoțional. Deopotrivă, tentativele de îmbogățire fără justă cauză, sau de răzbunare, a priori trebuie prohibite de către instanța de judecată.

La fel, potrivit Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, unul din criteriile orientative generale de apreciere a

prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că indemnizația trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire și se traduce prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit. Cuantumul despăgubirilor trebuie astfel stabilit, încât acestea să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificative pentru victimele daunelor.

Așadar, la caz, instanța de judecată consideră că este suficientă pentru acoperirea oricăror daune, justă și echitabilă anume suma de 3500 lei cu titlu de recompensă pentru prejudiciul moral cauzat, sumă pe care o va adjudeca în folosul Elenei Bushueva de la Ion Jurea. În compensarea excedentului valorii pretinse în sumă de 46500 lei, se va respinge cererea de chemare în judecată ca fiind vădit neîntemeiată.

În corespundere cu art. 98 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanţa judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pîrît proporţional părţii admise din acţiune dacă pîrîtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.

Art. 83 alin. (2) din Codul de procedură civilă prevede că în acţiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcţie de caracterul şi valoarea acţiunii, iar în acţiunile nepatrimoniale şi în alte cazuri prevăzute de lege, în proporţii fixe, conform Legii taxei de stat nr.213/2023.

În conformitate cu pct. 1.9 din Legea taxei de stat nr. 213/2023, pentru cererile de chemare în judecată în cazul acțiunilor cu caracter nepatrimonial (sau al celor care nu urmează a fi evaluate), taxa de stat este de 250 lei.

Reieşind din faptul că pretenţiile formulate de reclamanta Elena Bushueva cu privire la repararea prejudiciului moral sunt întemeiate parțial, avînd în vedere că la depunerea acţiunii reclamanta a fost scutit de drept (art. 85 alin. (1) și pct. 1.1.4 din anexa nr. 2 al Legii taxei de stat) de obligaţia de plată a taxei de stat, instanţa de judecată consideră necesar de a încasa de la Ion Jurea în contul bugetului de stat, suma de 250 lei cu titlu de taxă de stat.

În lumina celor relevate supra, în conformitate cu art. 38, 90, 94, 96, 98, 236, 238-241 Cod de procedură civilă al Republicii Moldova, instanța de judecată, –

h o t ă r ă ş t e :

Acțiunea Elenei Bushueva împotriva lui Ion Jurea cu privire la repararea prejudiciului moral, se admite parțial.

Se încasează de la Ion Jurea, născut la ***** cod numeric personal *****, domiciliat în mun. *****, în beneficiul Elenei Bushueva, născută la 28 octombrie 1975, cod numeric personal 2005027084028, domiciliată în mun. Orhei, str. Ion Vodă, nr. 9, suma de 3500 (trei mii cinci sute) lei cu titlu de prejudiciul moral.

Se încasează de la Ion Jurea, născut la ***** cod numeric personal *****, domiciliat în mun. *****, în beneficiul statului, taxa de stat în mărime de 250 (două sute cincizeci) lei.

Revendicările cu privire la încasarea excedentului valorii prejudiciului moral, se resping ca fiind neîntemeiate.

Hotărîrea cu drept de apel la Curtea de Apel Nord în termen de 30 zile din data pronunţării dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Orhei (sediul Central).

Preşedintele şedinţei,
judecătorul /semnătura/ Eugeniu Ciubotaru
Copia corespunde originalului, judecător Eugeniu Ciubotaru